

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quonam pacto vxor praefecti, propter tuendam pudicitiam mortem sibi
consciuerit. Cap. XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

deum, qui ipsi apparuisset, omni genere cultus & obser-
uantia venerari. Deinde spe bona in illo posita firmè
munitus, de cætero permagna cupiditate ferebatur, ar-
dentes incendii tyrannici faces, ad terrorem intentatas,
penitus extinguendi.

De adulteriis Maxentii, Romæ perpetratis.

CAP. XXVII.

ET enim qui urbem omnium reginam vi & armis oc-
cupasset, tatum iam scelere & impietate processerat,
vt nullum audax, nullum nefarium, & impurum fa-
cinus omnino prætermisisse videretur. Nam cõiuges le-
gittimas vi à viris abstraxit, easq; turpissime oppressas
violatasque ad viros remisit: idque petulanter & contu-
meliose admisit nõ in ignobiles, aut obscuros, sed in eos,
qui in senatu Rom. facilè primas tenuerunt. Et quanuis
infinitas ferè liberas, & ingenuas mulieres per vim flagi-
tiosè violasset, nullo modo tamen poterat intemperan-
tem & effusam animi sui libidinem explere. Postquam
autem in Christianas mulieres cæca cupiditate ferri cœ-
pit, non potuit omnino per suos prouidere, quò facilis
sibi ad eas pateret aditus. Nam illæ citius vitam cum
morte commutare volebant, quàm corpus ei violandum
permittere.

*Quoniam pacto vxor præfetti, propter tuendam pudici-
tiam mortem sibi consciuerit.*

CAP. XXVIII.

EX quibus vna, eaq; verè Christiana, viro ordinis se-
natorij, qui præfecturam Romanorũ gerebat, in ma-
trimonio collocata, vbi illos, qui in talibus flagitiis
tyranno subseruire consueuerant, pro foribus ædium
adesse, & virum suum metu adductum, illis, vt præhensam
abducerent præcepisse, accepit, exiguo temporis spatio
postulato, quo corpus consueto apparatu decenter or-
paret, in cubiculum ingreditur. Quæ cum sola esset,
gladio transfigit pectus, statimque mortua concidit, ca-
dauere per ductoribus relicto. Quæ reuera omnibus ho-
minibus,

minibus, tum qui iam sunt, tū qui post futuri sunt, rebus ipsis, quæ multo plus habent ponderis ad fidem faciendam, quàm verba, perspicuè declaravit, celebrem illam & multorum sermonibus nobilitatam Christianorū cōtinentiam, rem esse solam, quæ nec libidine expugnari, nec flagitio perimi labefactariue possit. Atque ista se tam lem & tam illustrem ostendit.

Populi Romani auctore Maxentio cædes.

CAP. XXIX.

HVius imperatoris igitur metu, qui eiusmodi faci-
nora consciscere non dubitavit, omnes non popu-
lus modo, sed etiam magistratus, non nobiles, sed
ignobiles, grauitè perculsi, acerbo tyrānidis iugo pre-
mebantur, Neque tamen illis licet pacatè & tranquille
se gerentibus, asperamq; ferentibus seruitutem, vlla à ty-
ranni crudelitate in ipsos grassante omnino extitit libe-
ratio. Nam quodam tempore exigua & leni de causa po-
pulum satellitibus suis nefariè trucidandum obiecit. Ac
populi Roma. infinita propè multitudo in ipsa mediæ
vrbe, non Scytharum, aut Barbarorum, sed suorum ci-
uium hastis & armis cuiusque generis misere interfecta
fuit. Quanta autem senatorum cædes propter opes & fa-
cultates suas fuerit per insidias patrata, dū alias aliæ cri-
minationes in eos, qui neci dabātur, falso cōfictæ essent,
ne dicendo quidem explicari potest.

Incantationes Maxentii, & alimentorum penuria Romæ.

CAP. XXX.

AD extremum verò tyranni scelera ad magicæ artis
delabebantur præstigias. Quippe interdū mulieres
gravidas dissecuit: nonnunquam tenerorum infan-
tium viscera perferutatatus est, aliquando mactauit leones:
sæpe infandas adiurationes ad dæmones excitādos, quō
illorum subsidio belli impetum abs se auerteret, usurpa-
uit. Nam horum adiumentis sperauit se victoria fa-
cile potiturum. Sic igitur, qui Romæ exercuit tyran-
nidem,

G g 5